Asta înseamnă să fii artist

On Decembrie 31, 2020

Un artist adevărat își oglindește înalta expresie a sufletului în generarea unei creații ce are puterea să-i transforme destinul într-o personificare a splendorii naturii.

Trandafirul este manifestarea în artă a propriei mele existențe, dar numai atunci când îmi ghidez existența sensibilă, plină de emoție și de imaginație, după expresia unei anume logici interioare ce urmează forma de devoțiune față de valoarea unei clipe trăite în lumina creației avangardiste. Spirit de prim rang artistic, trandafirul înfățișează caracterul și expresia specifică culorilor din care se hrănește sufletul viu al unei opere de artă zămislită dincolo de compromisurile morale, dincolo de raporturile cu mediul, dincolo de orice metafizică a esențelor prețioase, a parfumurilor de lux și a explicațiilor transcendentale.

Evident, între mine și trandafir există o simțire de mare puritate, o apropiere autentică de fenomenul artistic, o corespondență perfectă între limbajul plastic și acel spațiu de graniță între text și realitate. Încât tot ceea ce m-a îndemnat spiritului Lui să scriu aici, cu chibzuință, cu multă admirație pentru înălțimea expresiei, devine semnul unei dăruiri complete a sinelui într-un univers metafizic care transcende forma și alchimizează substanța, ca s-o trimită înapoi în fluxul Vieții Universale.

Aici intervine raportul de asemănare cu luciditatea unui alt artist al cuvintelor. Fiindcă tot ce spun acum despre trandafir, prin corespondența dintre interioritate și subiectivitate, a fost bine redat de scriitorul Paul Auster în romanul "Trilogia New York-ului":

"Acea cunoaștere m-a transformat, cred eu, și m-a făcut să mă simt mai uman. Aparținându-i Lui, am început să mă simt de parcă nu aș fi aparținut tuturor celorlalți. S-a dovedit astfel că locul meu în lume era dincolo de mine însumi, iar dacă acel loc se afla în mine, era la fel de imposibil de localizat. Era spațiul minuscul dintre Ego și Non-Ego, iar pentru prima oară în viață am privit acest nicăieri ca fiind centrul precis al lumii. Şi a venit apoi ziua când arta mi-a dominat instinctele de creator, permițându-mi să le împing spre limite inimaginabile."

Leadership: Ești în stare să duci măcar una formele arhetipale ale naturii la rangul de imagine originară, desăvârșită și sublimă, printr-o abordare a realității aflate la limita dintre figurativ și nonfigurativ?

Se vede că trandafirul, abia îmbobocit ieri, îmi prevede o afinitate suplimentară pentru conștiința unei ființe impregnată cu imaginație instantanee, deschisă sublimului unei scrieri greu de uitat. Cumva, el mă completează necondiționat, lăudabil, în chip firesc, prin prezența vie a unui sâmbure de creație determinist, narativ, pe care, dacă l-aș considera o iscodire a semnificațiilor purtate de culori, mi-ar fi mai ușor să înțeleg importanța simbolismului divin, sensibil, multidimensional, sincretic, necesar cunoașterii fenomenelor de transformare a legilor artei în legi ale sufletului.

Foarte adevărat. Orice artist talentat este sămânța de înaltă expresivitate a unui trandafir care îl pune în necontenită apropiere atât cu el însuși, cât și cu lumea creației universale în sânul căreia se înfruntă și se împacă forțele antagoniste ale spiritualului și materialului, în orice caz, adăpostind versiunea simbolului divin care transcende timpul, aparențele, granițele realității.

Cu nespusă considerație, *in concreto* , am acceptat din mers această cunoaștere a artiștilor

preocupați de latura metafizică a unei lumi iinfluențate de devenirea simbolică, considerând necesară integrarea artei în viața mea ca pe o izbăvire promisă în fața păcatului de a nu fi ascultat când a trebuit de legile blânde ale creației și progresului. Şi cred că aici își face loc chemarea divină a artistului care, cu tenacitate și migală, a învățat să contemple din exterior frumusețea ascunsă în lucrurile simple, în cele mai mărunte detalii, în fiecare suflet care dorește să se apropie de al său.

Așa este când îți iei în primire rolul unui artist condus de sacralitatea asociată trandafirului. Este ca și când a trăi experiența unui joc de lumini și umbre ce se poate rejuca la nesfârșit cu lumi și Quest-uri generate aleator printr-o abordare peisagistică aflată la limita dintre figurativ și nonfigurativ, între ceea ce se simte și ceea ce se poate face, între ceea ce se vede cu ochiul liber și ceea ce ține de partea metafizică a existenței mele.

Lui Dumnezeu i-au plăcut întotdeauna trandafirii. Cel mai mult.

Leadership: Care este maximul expresiei unei inspirații artistice care promovează ideea unei opere create după modele deja existente în natură, în conformitate cu caracterul de întreg prin care se distinge partea esențială a sinelui tău?

Da, accept acest aspect ca un fel de schimb de suflete între două individualități reciproc conștientizate, ca posibilitate optimă pentru personalizarea unei gândiri de revelație supranaturală în care se particularizează și se conștientizează preocuparea pentru cunoașterea naturii ce trebuie lăsată să evolueze în continuare. Trandafirul, de înaltă ținută poetică, îmbibat într-o pânză fină cu sudoarea unor eforturi sisifice de creație, înmiresmat cu lumina unei stele licărind în slow-motion, s-a integrat ușor în opera mea de artă, l-a fel cum eu mi-am integrat cu bine efigia proiecțiilor simbolice în armonia și puritatea naturii.

Așadar, cred că maximul expresiei unei inspirații artistice ce promovează ideea unei opere create după modele deja existente în natură, prin intermediul raportului dintre aspectul empiric și aspectul original al eului, este sentimentul empatiei strict raportat la cunoașterea artistic-estetică (necesitatea unei semnificații care trebuie să fie expresivă).

Şi iată ce s-a întâmplat. Mi-am petrecut toată dimineața vorbim cu un trandafir *Double Delight* , fără să știu ce este tendința spre unitate sau tendințele de diferențiere care pot fi în conflict cu Eul empiric al artistului din mine. Am vorbit la fel ca unui prieten, liber, degajat, cu nuanță lăuntrică, dialogul constând într-un soi de concomitență între atitudinea estetică străbătută de sentimentul deja-vu și gradul înalt de spiritualitate al unei simțiri care, de multe ori, te lasă fără cuvinte.

Mi-am dat seama că sunt asemenea trandafirului. Am realizat că sunt simbolul conectării unor lumi de dincolo de realitatea exterioară, puntea dintre ele fiind o juxtapunere a „două realități îndepărtate" unite pentru a crea o realitate nouă. Acum știu de ce trăiesc prin grația divină, ca să trăiesc mai mult prin vraja însuflețirii unei alterități familiare ca spirit, decât prin alegere sau prin întâmplare. Asta înseamnă să fii artist. Un artist cu mare putere de semnificație.

Părții esențiale a sinelui meu i se poate conferi un caracter de întreg atunci când îmbunătățirea semnificativă a percepției asupra desăvârșirii "Operei de Artă" are ca punct de referință creșterea sensibilității la stimulii de natură externă, proveniți din mediul înconjurător.

Asta înseamnă să fii artist, să faci în așa fel încât din exprimarea sinelui tău să rezulte imaginea unei opere de artă cu rezoluție înaltă, capabilă să reveleze profunzimea unor teme de compoziție, declanșatoare ale unor noi orizonturi de cunoaștere, prin intermediul

metaforelor și personajelor fictive.

Source: https://neculaifantanaru.com/asta-inseamna-sa-fii-artist.html